EVROPSKÝ PARLAMENT 2009–2014

Dokument ze zasedání

4. 2. 2014 B7-0141/2014

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o situaci v Sýrii
(2014/2547(RSP))

Charles Tannock, Ruža Tomašić, Ryszard Czarnecki, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Antoni Legutko, Adam Bielan
za skupinu ECR

B7-0141/2014

Usnesení Evropského parlamentu o situaci v Sýrii
(2014/2547(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o Sýrii,

– s ohledem na předchozí závěry zasedání Rady pro zahraniční věci k situaci v Sýrii, z nichž nejnovější jsou ze dne 18. listopadu 2013 a 20. ledna 2014,

– s ohledem na dřívější prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o Sýrii,

– s ohledem na předchozí rezoluce Valného shromáždění OSN o Sýrii,

– s ohledem na rezoluci Rady ze dne 27. září 2014 o likvidaci chemických zbraní Sýrie (S/RES/2118-(2013)),

– s ohledem na svá usnesení ze dne 12. září 2013 o situaci v Sýrii[1] a ze dne 9. října 2013 o opatřeních EU a členských států k řešení přílivu uprchlíků v důsledku konfliktu v Sýrii[2],

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

– s ohledem na Ženevské úmluvy z roku 1949 a na jejich dodatkové protokoly,

– s ohledem na Protokol o zákazu užívat ve válce dusivých, otravných nebo podobných plynů a bakterologických prostředků, podepsaný v Ženevě dne 17. června 1925,

– s ohledem na Úmluvu o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxických zbraní a o jejich zničení podepsanou v Londýně, v Moskvě a ve Washingtonu dne 10. dubna 1972,

– s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvu o právech dítěte a její opční protokol o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů a na Úmluvu o zabránění a trestání zločinu genocidy, jichž je Sýrie smluvní stranou,

– s ohledem na zprávy nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise pro Sýrii, z nichž nejnovější je ze dne11. září 2013,

– s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise ze dne 25. května 2011 nazvané „Nový přístup k sousedství, jež prochází změnami“,

[1] Přijaté texty, P7_TA(2013)0378.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2013)0414.

– s ohledem na závěrečné komuniké, které vydala akční skupina pro Sýrii dne 30. června 2012 (dále jen „ženevské komuniké“),

– s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že již třetím rokem trvají v Sýrii nepokoje a krveprolití a na obzoru není žádná naděje, že by boje v nejbližší době ustaly;

B. vzhledem k tomu, že občanské nepokoje a brutální represe proti syrskému lidu ze strany syrských orgánů, včetně údajného použití chemických zbraní, zavlekly zemi do občanské války a nyní hrozí, že by mohla přerůst v širší regionální konflikt;

C. vzhledem k tomu, že od začátku bojů bylo zabito přes 110 000 Syřanů;

D. vzhledem k tomu, že v roce 2013 bylo v Sýrii zabito přes 1 200 křesťanů; vzhledem k tomu, že počet křesťanů v Sýrii se odhaduje zhruba na 1,3 milionu;

E. vzhledem k tomu, že celkový počet oficiálních syrských uprchlíků nyní činí více než dva miliony a vysídleno bylo přibližně devět milionů Syřanů;

F. vzhledem k tomu, že prezident Asad opakovaně ignoroval nesčetné výzvy mezinárodního společenství, aby ukončil strašlivé násilí v Sýrii;

G. vzhledem k tomu, že soustavně narůstalo násilí, včetně nasazení těžkého dělostřelectva, bombardování v obydlených oblastech a strašlivého vraždění ze strany syrské armády, bezpečnostních sil, milicí Šabíha i různých opozičních sil;

H. vzhledem k tomu, že došlo k několika masakrům a cílenému hromadnému zabíjení mužů, žen a dětí z bezprostřední blízkosti;

I. vzhledem k tomu, že v posledních měsících se dramaticky vystupňovalo používání mučení, hromadné zatýkání a masové ničení obydlených oblastí;

J. vzhledem k tomu, že tisíce Syřanů každodenně prchají před boji do sousedních zemí, v nichž hledají bezpečnost a ochranu, zůstávají však v ohrožení v uprchlických táborech;

K. vzhledem k tomu, že zeměmi, které jsou tímto konfliktem a přílivem uprchlíků zasaženy nejdramatičtěji, jsou Libanon, Jordánsko a Turecko;

L. vzhledem k tomu, že nasazení chemických zbraní při útoku na východní předměstí Ghúta dne 21. srpna 2013 potvrzuje mnoho nezávislých zdrojů;

M. vzhledem k tomu, že použití chemických zbraní je válečným zločinem a jako takové je zakazuje Ženevský protokol a statut Mezinárodního trestního soudu;

N. vzhledem k tomu, že přestože je Sýrie jednou z mála zemí, které ještě nepodepsaly Úmluvu OSN o chemických zbraních, lze tvrdit, že se na ni i tak ustanovení úmluvy vztahují, a to na základě mezinárodního zvykového práva;

O. vzhledem k tomu, že zástupci syrské vlády a členové Národní koalice syrských

revolučních a opozičních sil souhlasili s účastí na mezinárodních mírových rozhovorech, jejichž konání navrhl vyslanec OSN pro nastolení míru v Sýrii Lachdar Brahímí a uskutečnily se v Montreux a v Ženevě ve dnech 22.–28. ledna 2014; vzhledem k tomu, že další kolo mírových rozhovorů má podle návrhu pana Brahímího začít dne 10. února 2014;

1. vyjadřuje politování nad násilím, zastrašováním a mučením páchaným na mužích, ženách a dětech všemi, kteří bojují ve vnitřním konfliktu v Sýrii;

2. co nejdůrazněji odsuzuje masové zabíjení civilistů chemickými zbraněmi, k němuž došlo dne 21. srpna 2013, a vítá mezinárodní úsilí přinutit syrský režim k likvidaci celého jeho arzenálu chemických zbraní; naléhavě vyzývá všechny strany konfliktu, aby se společně snažily zajistit, aby byla Sýrie urychleně a zcela zbavena veškerých chemických zbraní;

3. vítá konferenci Ženeva II a odhodlání členů syrské opozice dodržovat zásady obsažené v ženevském komuniké; zdůrazňuje, že při pokračování mírových rozhovorů je třeba dosáhnout pokroku, zejména se musí mezinárodní společenství a všichni účastníci syrského konfliktu usilovně snažit nalézt politické řešení, které ukončí boje v Sýrii, a to na základě výše uvedených zásad; dále vybízí mezinárodní společenství k tomu, aby pracovalo na vytvoření konkrétního plánu pro přechod k demokracii v Sýrii po odchodu prezidenta Asada;

4. uznává, že je naléhavě třeba, aby se veškeré mezinárodní a regionální úsilí zaměřilo na vyřešení syrské krize; nadále naléhavě vyzývá všechny členy Rady bezpečnosti OSN, aby dostáli svým odpovědnostem, pokud jde o tuto krizi; naléhavě vyzývá všechny země, které se aktivně zasazují o řešení krize, aby toto úsilí podpořily;

5. vyjadřuje vážné znepokojení nad pokračující humanitární krizí v Sýrii a nad jejími důsledky pro sousední země; je dále znepokojen tím, že se neustále zrychluje exodus uprchlíků ze Sýrie; žádá, aby byly uzavřeny dohody, které zaručí okamžitý a přístup humanitárních pracovníků do obléhaných oblastí a odchod z těchto oblastí beze strachu z možné budoucí odvety;

6. vyjadřuje politování nad zhoršující se situací mnoha menšin v Sýrii, mj. komunity křesťanů v zemi, a důrazně odsuzuje vysoký počet zabitých křesťanů v Sýrii;

7. oceňuje reakci vlád sousedních zemí, zejména Turecka a Libanonu, které poskytly syrským uprchlíkům humanitární pomoc; uvědomuje si, že poskytování této pomoci zvýšilo tlak na stávající služby a rozpočty těchto zemí; vyzývá mezinárodní společenství, aby takto postiženým zemím poskytlo podporu;

8. konstatuje, že prezident Asad jako ústavní a zákonná hlava syrského státu nese v konečném důsledku odpovědnost za veškeré akce ozbrojených sil v Sýrii; naléhá na prezidenta Asada, aby uznal, že syrský lid jeho režim odmítá, a aby v nejlepším zájmu své země a jednoty jejího obyvatelstva odstoupil;

9. vyzývá všechny strany v Sýrii, aby se přihlásily k zásadám lidských práv a demokracie a usilovaly spolu s mezinárodním společenstvím o vyřešení konfliktu mírovým

způsobem;

10. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi Ligy arabských států, vládě a parlamentu Syrské arabské republiky a vládám a parlamentům zemí sousedících se Sýrií.